

BUDUĆNOST Dok je malih mesopustara, Novljani se ne moraju bojati za pusne običaje

Ženidba Mlade mesopustove

Novljanski entuzijasti okupljeni oko malih mesopustara

Nakon 25 godina mali mesopustari došli su do savršene organizacije

Ideja je da mali mesopustari čine okosnicu velikih mesopustara i da, sportski rečeno, iz malih mesopustara crpimo kadrove za velike, kaže Velimir Piškulić, jedan od voditelja malih mesopustara

Robert ŠIMONOVIĆ
Snimili S. DRECHSLER,
M. GRACIN

Novljanski mesopust nematerijalna je kulturna baština Republike Hrvatske. On je ujedno i jedan od najpotpunije sačuvanih primjera usmene narodne drame. A da je doista riječ o pravoj drami, jasno je iz toga što Novljanski mesopust sadrži sve dramske elemente – točno određeno vrijeme i mjesto radnje, aktere, glazbu, ples, kostime (nošnju)... Za uživanje u dobroj dramu, složiti ćemo se, itekako je važno i sve ono što se prethodno događa »iza pozornice«. Ono što prosječnom gledatelju prođe »ispod radara«, čemu ne pridaje pažnju, ono o čemu ne razmišlja... Kvalitetna priprema, dobra organizacija, uigranost, detaljno osmišljen nastup, koordinacija... O svemu tome netko mora unaprijed razmišljati, a ova puta dotaknut ćemo se mesopustara kao jednih od glavnih aktera pučke drame, i to onih malih! Ideja o formiranju i okupljanju malih mesopustara rodila se prije 25 godina, kad je Velimir Piškulić preuzeo ulogu voditelja malih mesopustara, nekoliko godina nakon osnivanja Mesopustarskog društva. Uz bivšeg gradonačelnika Piškulića, male mesopustare kroz godine su gradili pokojni Danijel Polić, Zoran Maričić i Miro Pavelić, a danas su tu već spomenuti Velimir Piškulić, Želimir Bažok, Želimir Devčić, Željko Rubčić, Dražen Blažičević, Dado Kolar, Izidor Toljan, Goran Mažuranić, Branko Šubert, Davor Dorić, Nenad Vergić, Predrag Vergić, Goran Rubčić, Ljubimir Budić i Marko Pavelić.

Volonterska baza

Kako je uopće nastala ideja o pokretanju malih

Za nastavak tradicije straha nema

„Djecu uvijek nastojimo na neki način nagraditi. Imamo mesopustarske večere, napravimo izlet brodom, organiziramo druženje u Pavlomiru, odvedemo ih jednom godišnje na utakmicu Rijeke na Rujevicu i slično

Velimir Piškulić

mesopustara, bilo je prvo pitanje koje smo postavili Piškuliću.

- Da se mesopusni običaji ne bi prepustili stihiji, najprije smo u Novomu došli na ideju o pokretanju Mesopustarskog društva 1991. godine, a nakon nekoliko godina djelovanja pao je prijedlog o organizaciji malih mesopustara, i to kroz suradnju s Osnovnom školom Ivana Mažuranića. Ideja je bila, i još uvijek je, da će mali mesopustari u budućnosti činiti okosnicu velikih mesopustara i da ćemo, sportski rečeno, iz malih mesopustara crpiti kadrove za velike. Tako to u konačnici i jest, i tako funkcionira i danas, govori Piškulić.

Na početku je bio sam u cijeloj priči, a s vremenom su se uključivali djedovi, roditelji...

- Dvadeset i pet godina nakon došli smo do savršene organizacije, sve funkcionira kako treba, uz djecu smo sve dane, ništa ne prepuštamo slučaju, a važno je naglasiti da su nam tu roditelji

od velike pomoći i škola koja ima razumijevanja, ističe Velimir Piškulić.

Danas grad Vinodolskog zakona broji 50-ak malih mesopustara, a čine ih djeca od vrtičke dobi do osmog razreda. Možda i najvažnije za naglasiti jest to da čitava organizacija funkcionira na volonterskoj bazi i da svi do sad nabrojani sve ovo rade isključivo iz ljubavi prema običajima i tradiciji. Sredstva od donacija ulazu se u poboljšanje prostora, instrumenata, odjeće, uniformi...

- Djecu uvijek nastojimo na neki način nagraditi. Imamo mesopustarske večere, napravimo izlet brodom, organiziramo druženje u Pavlomiru, odvedemo ih jednom godišnje na utakmicu Rijeke na Rujevicu i slično, pojašnjava Piškulić.

Ni straha, ni predaha

A kako u kratkim crtama izgleda rad s malim mesopustarima?

- Neposredno prije nego što krene vrijeme mesopusta, održimo sastanak u školi s djecom i roditeljima. Podijele se uloge, vrlo brzo je Mlada mesopustova, zatim odredimo i čelništvo (prvi i drugi kapetan, advitor). Sastajemo se triput tjedno, sastanci izgledaju radno. Učimo male mesopustare da tuku mesopustarsku zogu, poznatu budnicu »Još Hrvacka ni propala«, objasnimo im kako se mesopustar treba ponašati, kako treba izgledati, obavezno mora nositi tamnoplavu jaketu, bele gaće, belu košulju, rapčinac, ističe Piškulić.

A što kad mesopust završi? Priprema se roba, šije, instrumenti se čiste, podešavaju... »Vavik imamo ča za delat«, zaključuju novljanski entuzijasti okupljeni oko malih mesopustara, dodavši da za nastavak tradicije ne treba strahovati.

Šjor Piškulić i mali mesopustari pri pozdravu gradu